

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

17. neděle v mezidobí Cyklus C

Jednoho dne se Ježíš na nějakém místě modlil. Když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“ Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuved' nás v pokušení.“ (Lk 11, 1-4)

Milí přátelé, dnešní úryvek evangelia je o modlitbě Páně. Začíná tím, že se Ježíš modlil. Kde? (*nechte odpovědět děti*) To nevíme. Bylo to na nějakém místě. Kdekoli. Co si z toho vzít pro náš život? Že i my se můžeme modlit kdekoli. Nemusíme čekat, až budeme v kostele, nebo ve svém pokojíčku. Můžeme se modlit i na hřišti, v přírodě, u babičky, u kamarádů. Není tak důležité místo jako spíše to, jak se máme modlit. A to nám Ježíš také říká. Především nám radí začít slovy „Otče náš“. Slovo „otec“ Ježíš v evangeliích používá přibližně 180x, zatímco Starý zákon toto slovo vzhledem k Bohu užívá jen 15x. Jakoby nám tím chtěl Ježíš zdůraznit, že Jeho Otec je i náš Otec. A to je pro člověka nádherná věc, když si uvědomí, že má Bůh k němu otcovský vztah. A jaký by měl být otec? (*nechte odpovědět děti*) Laskavý, zodpovědný, milosrdný, starající se... Přesně takový je Bůh ke každému člověku. Říkáme „ke každému“, protože se nemodlíme „otče můj“, ale „otče náš“. Co to znamená? (*nechte odpovědět děti*) Že Bůh je otcem každého člověka a lidé jsou k sobě jako bratři a sestry. Vnímáme se tak vždy? Kdyby to tak lidé vnímali, nemohli by si vzájemně ubližovat. Ale pokračujme. „Posvěť se jméno tvé“ Posvěcovat Boží jméno znamená mít Boha v úctě. Vědět, že Bůh je pro můj život moc důležitý a já chci, aby měl ze mě Bůh radost. „Přijď království tvé“. To je veliké Boží zaslíbení, jistý cíl celých lidských dějin. Víme, kde je náš cíl a směřujeme k němu. Netouláme se v našem životě od ničeho nikam, ale každá naše činnost má směřovat k cíli, kterým je Bůh sám. „Chléb náš vezdejší dávej nám každý den“. Chléb je symbolem života. A to nejen pro fungování našeho těla, ale také pro naši duši. Chléb jako pokrm těla a eucharistie jako pokrm duše. A důležité jsou také slova „každý den“. Kdysi padala z nebe na putující izraelity mana. Ta se nedala uchovávat, protože se do druhého dne zkazila. I my potřebujeme chléb pro naše tělo i naši duši dnes. Nemůžeme spoléhat na to, že jsme se najedli včera, že jsme se modlili včera a dnes už nemusíme. Ani na to, že se budeme sytit Bohem až někdy v budoucnu. A závěr: odpusť nám naše hříchy, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení“. Víme, že často nejsme jen hodní. Že děláme chyby a věříme, že když nás Bůh má rád, že nám také odpouští. Má to jednu podmínku. Jakou? (*nechte odpovědět děti*) Že i my dokážeme odpouštět. Zvládneme to? A co s tím pokušením? Bůh nás nepokouší. Pokušení přichází z naší slabosti. My prosíme, aby nás při zkoušce Bůh chránil. Krásná modlitba, že?

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

17. neděle v mezidobí Cyklus C

Jednoho dne se Ježíš na nějakém místě modlil. Když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“ Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuveď nás v pokušení.“ (Lk 11, 1-4)

Pomůcky: Modlitba Páně

Milí přátelé, dnešní úryvek evangelia je o modlitbě Páně. Začíná tím, že se Ježíš modlil. Kde? (*nechte odpovědět děti*) To nevíme. Bylo to na nějakém místě. Kdekoli. Co si z toho vzít pro náš život? Že i my se můžeme modlit kdekoli. Nemusíme čekat, až budeme v kostele, nebo ve svém pokojíčku. Můžeme se modlit i na hřišti, v přírodě, u babičky, u kamarádů. Není tak důležité místo jako spíše to, jak se máme modlit. A to nám Ježíš také říká. Především nám radí začít slovy „Otče náš“. Slovo „otec“ Ježíš v evangeliích používá přibližně 180x, zatímco Starý zákon toto slovo vzhledem k Bohu užívá jen 15x. Jakoby nám tím chtěl Ježíš zdůraznit, že Jeho Otec je i náš Otec. A to je pro člověka nádherná věc, když si uvědomí, že má Bůh k němu otcovský vztah. A jaký by měl být otec? (*nechte odpovědět děti*) Laskavý, zodpovědný, milosrdný, starající se... Přesně takový je Bůh ke každému člověku. Říkáme „ke každému“, protože se nemodlíme „otče můj“, ale „otče náš“. Co to znamená? (*nechte odpovědět děti*) Že Bůh je otcem každého člověka a lidé jsou k sobě jako bratři a sestry. Vnímáme se tak vždy? Kdyby to tak lidé vnímali, nemohli by si vzájemně ubližovat. Ale pokračujme. „Posvěť se jméno tvé“ Posvěcovat Boží jméno znamená mít Boha v úctě. Vědět, že Bůh je pro můj život moc důležitý a já chci, aby měl ze mě Bůh radost. „Přijď království tvé“: To je veliké Boží zaslíbení, jistý cíl celých lidských dějin. Víme, kde je náš cíl a směřujeme k němu. Netouláme se v našem životě od něčeho nikam, ale každá naše činnost má směřovat k cíli, kterým je Bůh sám. „Chléb náš vezdejší dávej nám každý den“. Chléb je symbolem života. A to nejen pro fungování našeho těla, ale také pro naši duši. Chléb jako pokrm těla a eucharistie jako pokrm duše. A důležité jsou také slova „každý den“. Kdysi padala z nebe na putující izraelity mana. Ta se nedala uchovávat, protože se do druhého dne zkazila. I my potřebujeme chléb pro naše tělo i naši duši dnes. Nemůžeme spoléhat na to, že jsme se najedli včera, že jsme se modlili včera a dnes už nemusíme. Ani na to, že se budeme sytit Bohem až někdy v budoucnu. A závěr: odpusť nám naše hříchy, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení“. Víme, že často nejsme jen hodní. Že děláme chyby a věříme, že když nás Bůh má rád, že nám také odpouští. Má to jednu podmínku. Jakou? (*nechte odpovědět děti*) Že i my dokážeme odpouštět. Zvládneme to? A co s tím pokušením? Bůh nás nepokouší. Pokušení přichází z naší slabosti. My prosíme, aby nás při zkoušce Bůh chránil. Krásná modlitba, že?